

[Svend Heiselberg]

føre en fornuftig økonomisk politik og dermed har bidraget til den økonomiske genopretningspolitik, firkloverregeringen har gennemført.

Venstre synes, at det er et godt lovforslag, ministeren er kommet med, og vi kan fuldt ud give det vores støtte. Det kan vi også til lovforslag nr. L 269.

(Kort bemærkning).

Stavad (S):

Jeg tror, jeg fik noteret hr. Svend Heiselbergs bemærkning ordret som konklusion på det, der sker i øjeblikket på sygehusområdet.

Jeg mener, hr. Svend Heiselberg fik sagt, at vi ikke kan være de nuværende tilstande bekendt. Jeg synes, det var en meget positiv erkendelse fra hr. Svend Heiselberg, og derfor vil jeg godt spørge: er konsekvensen af den erkendelse så ikke, at venstre sammen med socialdemokratiet og andre partier under udvalgsarbejdet vil være med til at finde løsninger på 1986-problemerne, så at de besparelser, de nedskæringer, de tilstande, vi ikke kan være bekendt, skal vi ikke vente med at få løst op for til engang i 1987? Jeg går ud fra, efter de bemærkninger, hr. Svend Heiselberg kom med, og som jeg var enig i, at han vil være med til at tage konsekvensen af det og sammen med os andre få fundet løsninger.

(Kort bemærkning).

Svend Heiselberg (V):

Nu tager det nogen tid at råde bod på de skader, socialdemokratiet i sin tid overlod til den borgerlige regering, men vi er faktisk godt i gang med at løse de problemer, hr. Stavad omtaler. Det viser sig, at når man får en snak med de socialdemokratiske kommunale folk, så har de stor forståelse for det, regeringen laver. Jeg appellerer til hr. Stavad om at have samme forståelse, for så kan vi nå langt. Det behøver vi såmænd ikke at have noget særligt udvalgsarbejde om. Indenrigsministeren er fuldt opmærksom på den sag, og han har gjort et meget, meget stort stykke arbejde for at få løst op for de mange problemer, der er skabt af den politik, der har været ført.

(Kort bemærkning).

Stavad (S):

Hr. Svend Heiselberg mener ikke, at vi kan være de nuværende tilstande på de danske sygehuse bekendt. Hr. Svend Heiselberg ønsker ikke at gøre noget ved de tilstande, vi ikke kan være bekendt, i 1986. Det var en konstatering!

Agerschou (SF):

Kort før jul sidste år fik regeringen flertal i folketinget for et voldsomt hovsaindgreb i kommunernes økonomi i 1986. Indgrebet var præget af den sædvanlige arrogante facon, som kommunerne gennem flere år har måttet stå model til fra regeringens side. Der var tale om budgetter, der var fastlagt og vedtaget af kommunerne. Det var et pludseligt indgreb, selv om regeringen et par uger før kommunalvalget i november havde haft lejlighed til at fortælle, hvad man havde i sinde, uden at munden på den daværende indenrigsminister blev åbnet.

Indgrebet ramte fuldstændig i flæng, og det kom til at betyde, at de nye kommunalbestyrelsesmedlemmer som deres første opgave mange steder måtte gå i gang med at beskære de budgetter, de gamle kommunalbestyrelsesmedlemmer havde vedtaget, og det er efter vores opfattelse ikke en måde at behandle folk på.

Hele indgrebet betød, at mange kommuner med den sønderjyske venstreborgmester i spidsen gik i gang med en forståelig krig mod statsmagten. Den tog f.eks. form af flytning af udgifter fra budget 1986 til regnskab 1985, for at man kunne undgå så mange som muligt af de økonomiske sanktioner, regeringen havde fået vedtaget.

Det er den umiddelbare forhistorie, som ikke er uvæsentlig, når folketinget i dag behandler regeringens bud på kommunernes økonomi i 1987 og 1988.

Efter vores opfattelse repræsenterer forslaget et klart nederlag for regeringen, i den forstand at man nu må erkende, at indgrebet for 1986 betød, at rammerne blev alt for små, bl.a. fordi man helt meningsløst tog udgangspunkt i regnskabsår 1984, og at indgrebet går hårdt ud over helt nødvendige kommunale aktiviteter, og at indgrebet betød et begyndende og gavnligt oprør i kommunerne mod statsmagten. Samtidig har protester fra be-